

Zánovní růže

Helena Vondráčková

Daroval mi kdosi
růži zánovní
a kapičku rosy
našel ráno v ní.

Neměl ani zdání,
že v té krůpěji
utopil mé přání
a mou naději,
že to moje slza poslední
padla na tu růži nevšední.

Tu růži zvadlou mi dal
ten, co se smál,
když jsem mu řekla,
aby šel dál,
že mu budu plnit všechna přání,
dal mi tu růži bez váhání.

Ten, co se smál,
tu zvadlou růži mi dal
a pak mi řek,
že na můj vděk si počká.

Dala jsem za tu růži to, co chtějí muži,
nejsem ve své kůži a dech se mi úží.

Ten, co se smál,
tu zvadlou růži mi dal
a vzal si za ni víc.

Oh, ten, co se smál,
tu zvadlou růži mi dal
a pak mi řek,
že na můj vděk si počká.

Dala jsem za tu růži to, co chtějí muži,
nejsem ve své kůži a dech se mi úží.

Ten, co se smál,
tu zvadlou růži mi dal
a celkem dá se říct,
že vzal si mnohem víc.